

1.

dr hab. Agnieszka Wasiak, prof. ASP
Wydział Grafiki i Malarstwa
Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego
w Łodzi

Łódź, 23.04.2018r.

Recenzja pracy doktorskiej Pani mgr Pauliny Domagały
pod tytułem *Struktury nieskończoności* sporządzona
w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie Sztuki Plastycznej,
w dyscyplinie Sztuki Piękne, wszczętym przez Radę Wydziału Pedagogicznego
i Artystycznego Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Część I – dane personalne i życiorys artystyczny

Pani mgr Paulina Domagała urodziła się w 1988 roku w Ostrowcu Świętokrzyskim. W 2013 roku ukończyła Instytut Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, gdzie obroniła pracę dyplomową w Pracowni Malarstwa Sztalugowego, prowadzonej przez Prof. Małgorzatę Bielecką na Wydziale Pedagogicznym i Artystycznym. Pani Paulina odbyła również studia doktoranckie w Instytucie Sztuk Pięknych UJK w Kielcach.

Doktorantka posiada w swoim dorobku artystycznym 3 wystawy indywidualne:
2013 – wystawa „Dyplom Malarstwo 2013” w Galerii Winda, Kielce;
2014 – wystawa malarstwa w Galerii Tycjan, Kielce;
2016 – wystawa malarstwa w Galerii Łażnia, Radom.

Pani Paulina Domagała brała również udział w licznych wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, z których wymienię najważniejsze:
2006 – wystawa w Galerii Międzynarodowego CE w Scheersbergu, Austria;
2012 – wystawa „Abstrakcja i kobiety” w Opatowskim Ośrodku Kultury;
2013 – wystawa „Beaux Arts” w CEArt, Kielce;
2013 – wystawa pokonkursowa w Galerii ZADRA, Warszawa;
2014 – wystawa doktorantów w Galerii XS Instytutu Sztuk Pięknych UJK, Kielce;
2014 – wystawa pokonkursowa w Muzeum Miasta Gdyni;
2014 – wystawa artystów regionu w Galerii Petite, Kielce;
2015 – wystawa w Galerii Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuki;
2015 – wystawa w Galerii KOREKTA, Warszawa;
2016 – wystawa w Narodowym Muzeum Historycznym, Dniepropietrowsk.

Pani Paulina Domagała odbyła praktyki artystyczne m.in. w Biurze Wystaw Artystycznych w Ostrowcu Świętokrzyskim (X 2011 – I 2012) oraz w Galerii XS Instytutu Sztuk Pięknych UJK w Kielcach (V 2012 – VI 2012). W ramach praktyk pedagogicznych pracowała m.in. w Zespole Szkół Katolickich w Kielcach im. Św. Stanisława Kostki (IX 2011 – V 2012), w Szkole z Pasją im. Elżbiety Sołtys w Ostrowcu Świętokrzyskim (IX 2015 – I 2018), w Zespole Edukacyjnym „Dwunastka” w Ostrowcu Świętokrzyskim (IX 2016 – I 2018) oraz w Katolickim Zespole Edukacyjnym w Ostrowcu Świętokrzyskim

2.

(IX 2017 – I 2018).

Doktorantka odbyła praktyki pedagogiczne – akademickie z przedmiotów: malarstwo, licencjacka pracownia artystyczna i notacje linearne. Aranżowała również wystawy studenckie w Instytucie Sztuk Pięknych UJK w Kielcach (X 2013 – VI 2016).

Pani Paulina była opiekunem studentów na interdyscyplinarnym plenerze malarskim (VII 2014). Brała również udział w projektach badawczych pt.: „Struktury miejskie w ujęciu syntezy rekreatywnej (X 2014 – VI 2016) oraz „Wieloznaczność rozwiązań strukturalnych obrazu” (X 2014 – VI 2016). We wrześniu 2017 roku była uczestnikiem Konferencji Naukowo – Artystycznej pt.: „GEOMETRIA W DYSKURSIE – DYSKURS W GEOMETRII” w Instytucie Sztuk Pięknych UJK w Kielcach, jak również była uczestnikiem Konferencji pt.: „Bezinteresowność jest skupieniem” w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (luty 2018).

Biorąc pod uwagę zaangażowanie i dorobek dydaktyczny, mam tu na myśli liczne praktyki pedagogiczne sędzę, iż doktorantka jest uzdolnionym pedagogiem oraz bardzo dobrym organizatorem artystyczno – pedagogicznego warsztatu pracy, co jest nie do przecenienia we współpracy ze studentami na Uczelniach artystycznych. Jej działalność artystyczna i naukowa jest silnie związana z pracą edukacyjną na rzecz sztuki. Od lat jest aktywnie zaangażowana w organizowanie wystaw studentów i zapewne swoją pracą i aktywnością zyskała sobie uznanie i szacunek wśród pedagogów rodzimej Uczelni.

Pani Paulina Domagała równolegle z działalnością pedagogiczną nie zaniedbuje własnego rozwoju artystycznego, o czym świadczą wystawy indywidualne oraz udział w 23 wystawach zbiorowych.

Część II – ocena pracy doktorskiej (część artystyczna)

Przedmiotem oceny jest praca doktorska zatytułowana „Struktury nieskończoności”, którą stanowi kolekcja obrazów oraz praca multimedialna – animacja wraz z rozprawą będącą rozważaniami teoretycznymi, związanymi z podjętym tematem i jej opisem. Inspiracją do powstania prac były m.in.: odkrycia Benoit Mandelbrota (teoria fraktali), szeroko pojęta natura i występująca w niej harmonia oraz struktury – formy nieskończoności takie jak muszla jeżowca, spiralna cykliczność zawarta w słojach drzew, symbolika wody pozostającej w nieustannym ruchu oraz interferencja fal, forma meandra, czy też mandali.

Prace malarskie są wykonane na płótnach w technice akrylowej. Tytuły prac zostały zaczerpnięte z obszaru nauki (matematyki i fizyki). Doktorantka nazywa swoje prace artystyczno – naukowymi. Pierwszy obraz nosi tytuł „Inercjalny układ odniesienia I” i ma wymiary: 160 x 200 cm, drugi - „Inercjalny układ odniesienia II” posiada te same wymiary. Trzecia praca o tytule „Dyfrakcja cząstek elementarnych” złożona jest z dziewięciu obrazów – modułów o wymiarach: 40 x 40 cm. Czwartą pracę pt.: „Horyzont zdarzeń” stanowią trzy obrazy o wymiarach: 80 x 160 cm, 50 x 70 cm oraz 30 x 30 cm. Piąta realizacja o tytule „Interferencja dwufalowa” to dwa obrazy o wymiarach: 100 x 100 cm. Szósta praca pt.: „Dozymetria” ma wymiary: 90 x 90 cm. „Polaryzacja radialna” to siódma praca w kolekcji doktorskiej o wymiarach: 150 x 150 cm. Ósma realizacja nosi tytuł „Anihilacja” i ma wymiary: 108 x 200 cm. Dziewiąta pt.: „Elektrostrykcja” posiada wymiary: 150 x 150 cm. Cykl dziesięciu prac na płótnach zamyka obraz pt.: „Kwant energii” o wymiarach: 30 x 30 cm.

Tytuły prac niewątpliwie wskazują obszar i kierunek zainteresowań mgr Pauliny Domagały.

Doktorantka w swojej pracy doktorskiej podejmuje próbę przeniesienia „języka” nauki na „język sztuki”. Ważny element poszukiwań artystycznych stanowiła dla Niej korelacja – połączenie nauki i sztuki. Cyt.: „W moim przypadku wszystko co naukowe nabiera nieco innej barwy – abstrakcyjnej. Tam gdzie nie da się wszystkiego racjonalnie wyjaśnić, logika czasami musi ustąpić miejsca uczuciom”. W pracach doktorantki odkrywamy niezwykle ciekawy świat nieskończonych struktur, który podobnie jak natura posiada swój kod. Obrazy mają kompozycje otwarte, sugerujące brak możliwości ogarnięcia zmysłami przestrzeni i świata natury, w którym jak pisze autorka człowiek stara się odnaleźć tworząc własny świat – świat kultury. Cyt.: „W moich obrazach kreuję przestrzenie o różnych strukturach, dążąc do nieskończoności, bez definiowania ostatecznego, dostępnego wizualnie celu”. Doktorantka celowo zawęża gamę barwną swoich prac. Za pomocą pędzla na monochromatycznych tłach umieszcza drobne elementy - „jednostki” tworzące rozbudowane, rytmiczne struktury. Są one jedynie częścią nadrzędnej, wydaje się nieosiągalnej całości, „wychodzącej” poza ramy Jej obrazów. Cyt.: „Jest to niekończąca się układanka, pretekstem do stworzenia której stał się Wszechświat, zagadka czasu i przestrzeni, w której rozgrywa się nieograniczona ilość procesów”.

Niestety nie widziałam prac Pani mgr Domagały „na żywo”, ale domyślam się zawartego w nich bogactwa niuansów malarskich: temperatur, walorów, odcieni, półtonów, tonów i mam nadzieję faktur, czego niestety nie oddadzą nawet najlepsze zdjęcia.

Niektóre prace są bardziej graficzne, inne wyjątkowo malarskie na przykład praca pt.: „Polaryzacja radialna”, „Elektrostrykcja”, czy też „Interferencja dwufalowa”.

Praca doktorska Pani mgr Pauliny Domagały z całą pewnością wyróżnia się wysoką kulturą zestawień barwnych, wyjątkową wrażliwością na niuanse kolorystyczne odbierane raczej w ciszy i skupieniu, bez niepotrzebnych kontrastów walorowych i kolorystycznych, które w tym przypadku nie byłyby uzasadnione.

Animacja stanowiąca część pracy doktorskiej - to krótki film będący pracą multimedialną, powstała przy inspiracji i wykorzystaniu fraktali, a także ciągów algorytmicznych. Dzięki powtarzalności – zapętleniu autorka starała się oddać dynamikę struktury nieskończoności oraz zaprezentować inną formę wizualizacji (poza malarską), które to formy odbiorca może ze sobą porównać. Struktura animacji powstała z wykorzystaniem teorii liczb, zaś kolorystyka oraz głębia planów powstały w oparciu o programy do obróbki graficznej i filmowej.

Prace Pani mgr Pauliny Domagały są abstrakcyjne i jako takie stwarzają ogromne pole do interpretacji oraz skojarzeń. Podsumowując tę część recenzji pragnę zacytować autorkę: „Chciałabym, aby widz oglądając *Struktury nieskończoności* w formie malarskiej oraz multimedialnej dostrzegł wielkość nieograniczonej i nieskończonej struktury, jaką jest człowiek”. „Tworząc myślę o przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Moje prace mają wymiar astralny, są wyciągnięte jakby z mojego własnego marzenia sennego. Właśnie taki świat chciałabym widzieć pod zamkniętymi powiekami”.

Część III – ocena pracy doktorskiej (część teoretyczna)

Praca teoretyczna będąca częścią pracy doktorskiej jest spójną konstrukcją ideową i ciekawym materiałem badawczym. We wprowadzeniu autorka przybliżyła nam źródło swej inspiracji oraz powody, dla których zwróciła się w kierunku nauk ścisłych. Korelacja nauki i sztuki stanowi podstawę artystycznych poszukiwań Pani Domagały. W swoich działaniach artystycznych zajmuje się procesami, jakie zachodzą w przestrzeni oraz wpływem cząstek elementarnych na jej kształt. Doktorantka stara się je wizualizować

poprzez specyficzną, odautorską strukturę obrazów, które powstają w wyniku analizy składowych przedstawionej przez naukowców teorii Wielkiego Wybuchu i dzięki ich obliczeniom, pozwalającym na tworzenie „scenariuszy” i modeli powstawania Wszechświata. Poszczególne prace posiadając własną autonomię są częścią nadrzędnej – większej całości. W kolejnej części rozprawy doktorantka przybliży podjęty problem artystyczny i teoretyczny. Odwołuje się do pięciu bazowych czynników decydujących o kształcie Wszechświata, a należą do nich: przestrzeń, czas, materia, energia i oddziaływania, które są również składowymi dzieł sztuki. Pani Paulina wskazuje również na istotną rolę grafiki fraktalnej w Jej myśleniu o sztuce i twórczości. Nie pomija znaczenia odkryć Benoit Mandelbrota - „ojca” geometrii fraktalnej, który ukazał matematyczną rzeczywistość naturalnego świata. Autorka podkreśla znaczenie współczesnych technik cyfrowych oraz technologii informatycznych w sztuce, dzięki którym zmienia ona dotychczasową statyczną i tradycyjną formę. W dalszej kolejności Pani Domagała przybliży i opisuje teorie i praktyki stanowiące obszar odniesienia dla własnych rozważań na temat twórczości. Wskazuje m.in. na harmonię, zjawisko powtarzalności, które podsuwa nam sama natura, stanowiąc niewyczerpane źródło inspiracji dla artysty. Na przykład poszukiwanie najbardziej intrygującej wizualnie formy spirali doprowadziły doktorantkę do spirali logarytmicznej, która ma odniesienie do wielu biologicznych struktur. Doktorantka dowodzi, iż powtarzalność i nieskończoność są ze sobą ściśle powiązane zarówno w świecie natury, jak i w świecie kultury, który jest „tworem” człowieka. Pani Domagała dokładnie opisuje na czym opierała się i jakie środki stosowała, aby uzyskać zamierzony cel i efekt wizualny pracy doktorskiej. Podsumowując, zrealizowana praca jest ciekawa, świeża i niebanalna. Spełnia wszelkie wymogi pracy doktorskiej tak na poziomie artystycznym, jak i teoretycznym. Całość jest indywidualna i oryginalna. Oceniam ją wysoko. Praca teoretyczna obfituje w cytaty, przypisy oraz pokaźną bibliografię. Doktorantka nie uniknęła niestety kilku błędów interpunkcyjnych oraz tak zwanych literówek. Są to zapewne błędy powstałe przy formatowaniu tekstu i nie mają one najmniejszego wpływu na wartość merytoryczną rozprawy, a tym bardziej na moją ocenę pracy doktorskiej. Zaproponowany temat dysertacji doktorskiej jest ciekawy i wyczerpująco przedstawiony, a kolekcja prac wykonanych na płótnach wraz z animacją, będące przedmiotem mojej recenzji świadczą o wnikliwej i dojrzałej osobowości artystycznej doktorantki.

Konkluzja

Niniejsza recenzja została sporządzona na podstawie pełnej dokumentacji do przewodu doktorskiego. Realizację cyklu malarskiego cechuje bardzo wysoki poziom warsztatowy, a przede wszystkim walor wizualny jako wartość nadrzędna.

Praca doktorska Pani mgr Pauliny Domagały jest rezultatem doskonale opanowanego warsztatu malarskiego oraz znajomości multimediów i świadczy o bogatej osobowości artystycznej.

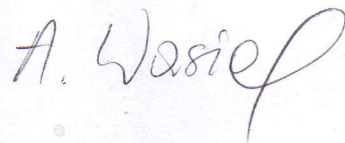
Stwierdzam, że przedstawiona do obrony przez Panią mgr Paulinę Domagałę praca doktorska na temat *Struktury nieskończoności* spełnia wymagania Art. 13. Ustęp 1. Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. u. z 2014 r. poz. 1198).

Praca doktorska stanowi oryginalne dokonanie artystyczne i świadczy o samodzielnie prowadzonej pracy twórczej. Teoretyczna wykładnia pracy artystycznej, jaką jest jej opis, świadczy o szerokiej i pogłębionej wiedzy kandydatki o dyscyplinie sztuk pięknych.

5.

Tym samym wnioskuję bez zastrzeżeń o nadanie mgr Paulinie Domagale przez Radę Wydziału Pedagogicznego i Artystycznego Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach stopnia doktora sztuki w dziedzinie Sztuki Plastyczne, w dyscyplinie Sztuki Piękne.

Dr hab. Agnieszka Wasiak, prof. ASP

A handwritten signature in black ink, appearing to read "A. Wasiak". The signature is written in a cursive style with a large, looping initial "A" and a long, sweeping tail.